

# РЕШЕНИЕ

Номер 440

01.10.2020 г.

Град Варна

## В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Варна

На 01.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Светлана Т. Кирякова

като разгледа докладваното от Светлана Т. Кирякова Търговско дело № 20203100900976 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 25 от Закона за търговския регистър и РЮЛНЦ.

Търговско дело № 976/2020г. по описа на Варненски окръжен съд е образувано по жалба вх. № 20200728104403 на „ЛЪКИ ФАРС“ ЕИК 205049131 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Драгоман №5, чрез пълномощник адв.Н. Б. Б. , с.а. гр.Варна, ул.Парижка комуна 2, срещу отказ № 20200724170747/28.07.2020г. на длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България по заявление с вх.№ 20200724170747, да извърши вписване на заявени промени по партидата на търговеца, изразяващи във вписване на нов съдружник и нов управител, увеличаване капитала на дружеството и обявяване на нов учредителен акт.

Длъжностното лице по регистрацията отказва обявяване на заявените обстоятелства като се мотивира, че след извършена проверка по реда на чл.21 от ЗТР констатира пречки за вписването доколкото по партидата на дружеството в ТР е вписан заповест за вписване на дружествения дял на Георги Михайлов Арnaudов, вписан към момента като едноличен собственик на капитала.

Изложени са обстоятелства, че съгласно чл. 451, ал. 1 от ГПК, от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта. При липса на други специални норми в ГПК, касаещи режима на запор върху дружествени дял, освен по отношение на налагането му /чл. 517, ал. 1 ГПК/, следва на общо основание да се прилагат правилата, касаещи правния режим на запора като способ за принудително изпълнение върху имущество на длъжника - било то движима вещ, вземане или дружествен дял. Затова запорът върху дружествен дял, наложен по реда на чл. 517, ал. 1 ГПК има същото действие, както този, наложен по отношение на движима вещ или вземане, поради което и нормата на чл. 451 от ГПК е съответно приложима. В тази връзка, за взыскателите съществува правна възможност да насочат изпълнението върху дружествените дялове на едноличния собственик на капитала за да удовлетворят своето вземане по реда на чл. 517 от ГПК. Съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ, имуществените последици от прекратяване членството на съдружника се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването, а според чл. 517, ал. 3 от ГПК, когато изпълнението е насочено върху дял на ограничено отговорен съдружник, съдебният изпълнител връчва на дружеството изявлението на взыскателя за прекратяване участието на длъжника в дружеството, а след изтичането на три месеца (ако в този срок дружеството не удовлетвори вземането на взыскателя, или не му изплати припадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл.125, ал.3 от Търговския закон), съдебният изпълнител овластява взыскателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване, като след прекратяване на дружеството с решението на съда се извършва ликвидация. От цитираните норми е видно, че правото на кредиторите, в чиято полза е наложен запорът, се трансформира в право да се удовлетворят от паричната сума, равностойна на дела на длъжника - в случая на едноличния собственик на капитала. Т.е. към настоящия момент, длъжникът отговаря със 100 % от имуществото на дружеството.

ДЛР се мотивира, че в случай, че се допусне увеличаването на капитала на дружеството чрез записване на новите дялове, то това съотношение -

равностойността на дела на длъжника - би намаляла значително като имуществен еквивалент и длъжникът би отговарял с ок. 2 % от стойността на имуществото. В случая това би довело до намаляване и на размера на реалното имущество (който би се получил като ликвидационен дял), с който длъжникът би отговарял в едно производство по чл. 517 от ГПК. От една страна това би увредило интересите на кредиторите и би се явило пречка да се осъществят основните функции на изпълнителното производство, а от друга би довело до осъществяването на състава на чл. 451, ал. 1 от ГПК и би представлявало по съществото си -изменение на вещта.

Счита се, че по съществото си, това действие е заобикаляне на законовата забрана по чл. 451, ал. 1 от ГПК, по силата на което длъжникът няма право да се разпорежда с нея и да я изменя по начин накърняващ правата на трети лица.

Жалбоподателят счита, че длъжностното лице неправилно тълкува и прилага разпоредбите на действащата относима към случая правна уредба. Излагат се съображения в насока, че по принцип вписването цели противопоставяне на обявените по партидата на търговеца обстоятелства на трети лица. Съответно - с регистърно производство, започнато от търговеца за оповестяване на фактът на увеличение на капитала занапред следва да бъде противопоставян не на съдружника, а на трети лица -взискателя, наложил порано запор върху дела на този съдружник и дружествените кредитори. Действително разпоредбата на чл. 140 ТЗ, предвижда че увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор имат действие от вписването им в търговския регистър. В практиката си ВКС приема, че взетите от ОС на съдружниците в търговско дружество с ограничена отговорност решения, подлежащи на вписване в търговския регистър, имат незабавно действие във вътрешните отношения между дружеството, чрез неговите органи и съдружниците, т.е. от вземане на решението и това действие не е в зависимост от вписването им по чл.140 ТЗ, конститутивният ефект на което, вкл. в хипотезата на чл.140, ал.4 ТЗ, е по отношение на трети лица. /в т.см. Р. №86/01.09.2017 г. на ВКС по т.д. №1068/2016 г., II т. о./. В тази връзка самото увеличение на капитала на дружеството настъпва веднага във вътрешните отношения между

съдружниците и дружеството, като в регистърното производство това обстоятелство ще се преценява само като една от предпоставките за изпълнение на изискванията на закона за противопоставянето на промяната в капитала на дружеството и последиците ѝ върху имуществото на дружеството, застрашаващо дружествените кредитори.

При наличие на вече отразен по партидата на търговеца заповест, неговото действие за целите на регистърното производство следва да се отчита само спрямо взыскателя, тъй като в това производство вътрешните отношения на взыскателя и неговия длъжник са без значение. Съответно приложение следва да намерят общите норми на действие на заповеста по чл.452, ал.1 и 3 ГПК. За заповест на дружествен дял няма специално правило, поради което следва да се отчита специфичния способ на изпълнение на паричен дълг насочен към комплексно право, със само отчасти имуществено изражение. По характеристика имуществените права, формиращи членството в ООД следва да се приравнят на вземания, съответно и заповестването на дела следва да се отчита като заповест на бъдещо вземане за ликвидационен дял, който ще се формира при прекратяване на членството с предизвестие по реда на чл.517, ал.3 ГПК, когато взыскателят, чрез съдебен изпълнител пристъпи към изпълнение. Личните неимуществени права обаче (по фактическото участие в дейността на дружеството чрез вземане на решения по управлението му) не могат да се засегнат от обезпечителна мярка, предназначена за опазване на имущество на длъжника. Макар и капиталово дружество, ООД се характеризира със засилена закрила на личните права на участниците в него. При съобразяване на тази специфика на дружественото участие в ООД, действието на заповеста следва да се отчита само спрямо имуществените права, черпени от членството. Израз на тази специфика е специалната норма на чл.73в ТЗ, чието действие не е ограничено само до плащания за текущи дивиденди, но и до всички вземания, породени от дружествено участие. Специалният ред за гарантиране на правата на взыскателя, наложил заповест върху имуществената част от дела, изключва непротивопоставимостта на действия на длъжника или дружеството, насочени към последици в неимуществената част. Само ако след настъпването на основание за прекратяване на членството (независимо на какво основание, включително и по предизвестие от взыскателя) бъдат осъществени разпореждания с

вземането, породено от това прекратяване, те биха били непротивопоставими на вискателя и той ще може да изисква от дружеството изплащане на съответния дял на съдружника, евентуално ще може да прекрати ООД. Съответното прилагане на чл.452, ал.3 ГПК ще позволи на вискателя да преодолее възражение на дружеството в бъдещ иск по чл.517, ал.3 ГПК, ако вместо да задели ликвидационния дял и да осигури предаването му при пристъпването към изпълнение, дружеството го е изплатило в нарушение на чл.73в ТЗ на длъжника. Не може да бъде споделено тълкуване, според което след вписването на запора до насочването на изпълнение върху запорирания дял, дружественото участие се "изважда от оборот" и каквито и да е промени с него са непротивопоставими на вискателя. Самата стойност на дела е динамична величина и е пряко свързана със съдействието, което всички съдружници осъществяват за общите дружествени цели. Ако разбирателството между тях отпадне, запазването на съдружието в състава "фиксиран", чрез запора от външен за дружеството кредитор, би осуетило самото съществуване на дружеството. Рискът от промяна в чистото дружествено имущество (основа за формиране на имуществения еквивалент, предмет на запора) остава за вискателя.

В заключение се твърди, че действието на запора на дружествения дял следва да се възприема като забрана за разпореждане с имуществените права, черпени от дяловото участие, но не и като забрана за позоваване на други факти относно членственото правоотношение. Съответно на това тълкуване, запазването на интереса на вискателя не представлява обстоятелство, за което следва да се следи служебно от длъжностното лице по регистрацията, а подлежи на отчитане само след предявяване на правата му в изпълнителното производство по реда на чл.517 ГПК.

Настоява се, че в настоящия случай приложените към заявлението на дружеството документи установяват в цялост фактическата хипотеза на чл.148, ал. 1, т.2 ТЗ - увеличение на капитала на дружеството чрез записване на нови дялове. Увеличението е и ефективно проведено, като съдружника Макасчиян е направил парична вноска, представляващи 100% от новозаписаните дялове. Извършеното увеличение на капитала е намерило надлежно отражение и в дружествения договор - на проведеното ОС съдружниците са приели решение за съответно изменение на дружествения

договор.

Настоява за отмяна на отказа с даване на указания за обявяване на заявените обстоятелства.

**ВАРНЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**, на осн.чл.25 от ЗТР, като прецени доказателствата по делото, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от оправомощено лице в рамките на законоустановения седемдневен срок - ар.чл.25, ал.1 от ЗТР. Внесена е изискуемата държавна такса, на осн.чл.29 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. Същата е ДОПУСТИМА, поради което следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**, поради следните съображения:

Жалбоподателят е депозирал в Агенцията по вписванията заявление образец А4 от Наредба №1 за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър с вх.№ 20200724170747 за обявяване в електронната партида на „ЛЪКИ ФАРС“ ЕИК 205049131 на нов съдружник и нов управител, увеличаване капитала на дружеството и обявяване на нов учредителен акт.

Длъжностното лице по регистрацията следва да провери налице ли са изискванията на чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ, като съгласно т.4 и т.5 на разпоредбата на проверка подлежи съществуването на заявеното за вписване/обявяване обстоятелство и съответствието му със закона с оглед представените документи, съответно дали подлежащия на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона.

В конкретния случай обхвата на извършваната от длъжностното лице преценка включва спазване на относимите изисквания на чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл.5 и чл.6, ал.2 от ЗТРЮЛНЦ и чл.21 от Наредба №1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до ТР.

С представянето на молба за приемане на нов съдружник, решение на едноличния собственик за придобиване на членство, увеличение на капитала на дружеството по реда на чл.148, ал.1, т.2 и т.3 от ТЗ, избор на нов управител

и приемане на нов дружествен договор; декларация от управителя за липса на обстоятелствата по [чл. 141, ал. 8 от Търговския закон](#); нотариално заверено съгласие и образец от подпис на управителя; и представени доказателства за довнесен капитал, са депозирани всички изискуеми приложения, удостоверяващи промените, предмет на процесното заявление. Внесена е дължимата държавна такса.

Видно от ел.партида на търговеца, водена в ТР при АВп, е налице вписване на запор върху притежаваните от едноличния собственик Георги Михайлов Арnaudов дружествени дялове като обезпечение по изпълнително дела № 20187110400239 на ЧСИ №711 в полза на вискателя Първа Инвестиционна Банка АД.

Действието на наложения запор върху дружествените дялове, който настъпва от момента на вписването му в ТР при АВ, съгласно чл.517, ал.1 от ГПК, е уредено в разпоредбите на чл.451 – чл.453 от ГПК, и се изразява в това, че от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с притежаваните от него дялове, като в случай, че такова разпореждане е осъществено, в закона е предвидено, че то не може да бъде протиповоставено на вискателя и на присъединените кредитори, т.к. е недействително спрямо тези лица. Вписването на запора не означава, че ако е сключена сделка за разпореждане с дружествени дялове, след като като е наложен запор върху тях не е породила правни последици, защото същата е действителна и поражда правни последици в отношенията между страните по нея, на дружеството и на трети лица, които нямат качеството на вискател или присъединен кредитор в изпълнителното производство, в хода на което е наложен запор. С тези мотиви е съобразена съдебната практика, съгласно която подлежат на вписване обстоятелствата, свързани с разпореждане на дружествени дялове, предмет на наложен запор. Доколкото при увеличаване на капитала на търговското дружество не се извършва разпореждане в полза на трето лице със запорираните дялове, то фактът на наложения запор не обуславя наличието на пречка на вписване на извършената промяна. Вписването на увеличаването на капитала на търговското дружество не е пречка за вискателя и присъединените кредитори, ползващите от вписания запор, да насочат принудителното изпълнение върху запорираните дружествени дялове по реда на чл.517, ал.3 от ГПК чрез предявяване на

конститутивния иск за прекратяване на ООД и съответно да се удовлетворят от съответния припадащ се ликвидационен дял /в тази насока Решение №582/09.07.2015г. по т.д. № 1050/2015г. на ОС Варна; Решение №2000 от 08.10.2018г. на СГС по т.д. № 1836/2018г.; Решение от 09.11.2018г. по т.д. №87/2018г. на ОС Ямбол; Решение № 804 от 20.09.2019г. на ОС Варна по т.д. № 1469/2019г./. Следва да се отчете, че дори и последващо , след предявяване на иска по чл.517, ал.4 от ГПК преобразуване на ответното дружество от ЕООД в ООД, чрез придобиване на нов съдружник, не би било отрицателна процесуална предпоставка /пречка/ за разглеждане на иска. То не влияе върху съществуването на абсолютната положителна процесуална предпоставка – висящо изпълнително производство с взыскател ищеца и трето задължено лице – ответното дружество, идентична и с иска по чл.517, ал.3 от ТЗ, тъй като не се касае за различен правен субект на страната на ответника. Не се променят и обстоятелствата, релевантни за предявяване на иска, на осн.чл.517, ал.4 от ГПК, независимо от наложения заповор върху всички дружествени дялове, т.к. няма правно основание за това – новият съдружник не е длъжник на ищеца, взыскател в изп.производство. Промяната в правно-организационната форма на ответника не е правоприемство между различни правни субекти на страната на ответника, изискващо удовлетворяване на предпоставки за предявяване на исковата молба спрямо различен от конституирания с исковата молба правен субект, нито предпоставя различни правни последици, вкл. в целеното с иска производство по ликвидация, засягащи по недопустим начин чужда правна сфера /тази на новия съдружник/, който се счита известен за наложения заповор, предвид вписването му. При прекратяване на дружеството /какъвто е резултата във всяка от хипотезите по ал.3 и ал.4 на 517 от ГПК/, удовлетворяването на ищеца, взыскател, ще остане ограничено до размера на стойността на заповорените дялова /респ.ликвидационния дял на длъжника-съдружник/, независимо дали изчерпват всички или само част от дружествените дялове, формиращи капитала на ответното дружество /Решение № 138/12.07.2017г. по т.д. № 1753/2016г. на ВКС, Първо т.о./

Не са налице визираните в обжалвания акт основания за постановяване на отказ, поради което и постановения такъв като незаконосъобразен подлежи на отмяна. На осн.чл.25, ал.5 от ЗТР на АВп следва да бъдат дадени



задължителни указания да впише в ТР обстоятелствата по подаденото заявление.

По посочените съображения и на осн.чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** отказ № 20200724170747/28.07.2020г. на длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписванията към Министерство на правосъдието на Република България по заявление с вх.№ 20200724170747, да извърши вписване на заявени промени по партидата на на „ЛЪКИ ФАРС“ ЕИК 205049131 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Драгоман №5, изразяващи във вписване на нов съдружник и нов управител, увеличаване капитала на дружеството и обявяване на нов учредителен акт.

**УКАЗВА** на АВп Търговски регистър да извърши заявеното вписване.

**РЕШЕНИЕТО** не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: \_\_\_\_\_